

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010121
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4621010121.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v trestnej veci obžalovaného X. J., narodeného XX.XX.XXXX v I. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 26.01.2022, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
X. J. U. T. S. R. , narodený XX.XX.XXXX v I.,
trvale bytom I., F. XXXX/XX,
na slobode

podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e s a

spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch zo dňa 09.04.2021, sp. zn. Pv 398/20/4406 pre skutok v nej kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

„dňa 25.07.2020 približne o 00.30 hod. v Topoľčanoch na ul. R. v priestoroch podniku U. fyzicky napadol poškodeného X. D. tak, že najskôr smerom k poškodenému naznačil úder tzv. hlavičkou, ten sa uhol dozadu, následne poškodeného chytil za plecía, stiahol k nohe a kolenom pravej nohy ho kopol do hlavy v oblasti nosa, v dôsledku čoho poškodený X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, utrpel zranenie pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre bez prejavov negatívnej symptomatológie, zlomeninu nosových kostí s odreninou kože bez posunu kostných úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej strany hrudnej steny bez úrazových zmien na kostnom skelete, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavého ramena, ktoré si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť od 25.07.2020 do 16.08.2020, počas ktorej doby bol aj obmedzený v bežnom spôsobe života, ktoré sa týkalo čiastočne psychickej aktivity, fyzickej aktivity a náročnej namáhavej práce a činnosti“,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť B. s.r.o., so sídlom T. č. XXX, IČO: XX XXX XXX s jej nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodenú W. poisťovňu, ul. XX. augusta X a XX, XXX XX O. s jej nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany podal na tunajšom súde dňa 14.04.2021 obžalobu sp. zn. Pv 398/20/4406 na obžalovaného X. J. (ďalej len obžalovaný), pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného X. D., svedkov Q. O., V. W., Q.. Q. O., výsluchom znalca MUDr. Q. V. ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi, vrátane správ o povesti a registra trestov obžalovaného.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Potvrdil, že v ten večer pred polnocou prišiel s ďalšími 5-6 kamarátmi do baru U., pričom predtým boli v inom podniku, kde oslavovali narodeniny kamaráta. Pred príchodom do baru U. vypil 10 pív a možno 1-2 poháriky fernetu. Po príchode do U. sa normálne bavili. Vie, že tam zahliadol poškodeného, ktorého poznal z videnia, sú z rovnakého mesta a pred 4-5 rokmi mali konflikt, nakoľko poškodený v U. pube nadával čašníčke a bol agresívny, pričom on (obžalovaný) ho požiadal, aby odtiaľ odišiel a keď poškodený nechcel, tak ho odtiaľ vyhodil. Podľa obžalovaného sa mu týmto spôsobom chce poškodený pomstiť práve za uvedený incident. Pokiaľ by takýmto spôsobom mal poškodeného napadnúť, musela by tam zostať aj nejaká krv, ale nič sa tam nenachádzalo.

Poškodený X. D. uviedol, že pred polnocou prišiel do baru U., kde stihol vypiť jedno maximálne dve piva a pred príchodom do uvedeného baru vypil aj 1-2 poldecáky rumu. Do baru U. prišiel s kamarátom Q. O.. Keď sedel pri bare zaregistroval očný kontakt s obžalovaným, ktorý akoby naznačoval, že mu (poškodenému) niečo hovorí, avšak hlasno tam hrala hudba. Následne sa obžalovaný priblížil k nemu a chcel mu dať hlavičku, ktorú však vykryl. Za ním (poškodený) však stál W., takže sa nemal kde uhnúť. Obžalovaný ho následne stiahol pod seba a dostal kolenom do tváre, pričom sa mu hneď spravilo mdlo. Hneď na to ho bokom stiahol ešte jeden pevnejší chlap. Samotný incident, keď ho obžalovaný napadol, trval nejakých 15-20 sekúnd. Poškodený uviedol, že videl, kto ho napadol, avšak nepoznal jeho meno a na to meno sa išiel druhý deň pýtať svedka O., ktorý mu povedal meno obžalovaného. Následne to bol hneď v ten deň oznámiť na políciu. Poškodený uviedol, že si nepamätá, že by mal niekedy v minulosti s obžalovaným nejaký konflikt. V dôsledku predmetného napadnutia zo strany obžalovaného bol 2 týždne práceneschopný, ťažko sa mu dýchalo, mal bolesti hlavy. Poškodený zároveň nevedel uviesť mená žiadnych iných osôb, ktoré sa v tom čase v bare U. nachádzali. Po napadnutí utekal z podniku preč, chvíľu zostal stáť na rohu polikliniky, kde sa vydýchal a odtiaľ to išiel hneď nahlásiť na políciu, pričom policajti ho zaviezli na pohotovosť na ošetrovanie. Z tohto ošetrenia išiel znovu peši na políciu, kde s ním spísali zápisnicu a následne okolo 8 hodiny ráno sa stretol v meste so svedkom O., ktorý mu vtedy povedal meno osoby, ktorá ho napadla. Následne išiel znovu na políciu, kde s ním spísali zápisnicu.

Svedok Q. O. uviedol, že v predmetný deň prišiel okolo 22. hodiny spolu s poškodeným do baru U.. Najskôr sa bavili spolu, pričom svedok tam následne stretol jedného známeho, rovnako aj poškodený, a preto sa každý z nich bavil so svojím známym. Obaja sedeli pri bare, pričom svedok následne videl, že obžalovaný si s poškodeným niečo hovorili, boli od seba vzdialení cca 0,5-1 meter, obaja rozhadzovali rukami, avšak svedok nepočul, čo konkrétne si hovorili, pretože tam hrala hudba a on sám bol od nich vzdialený nejaké 2 metre. Následne sa (svedok) otočil späť k svojmu známemu, s ktorým sa bavil. Neskôr si všimol, že tam začal nejaký frmol, a keď sa otočil, videl už ako poškodený vstáva zo zeme. Svedok uviedol, že nevie ako sa poškodený na tú zem dostal, on to nevidel ani si nepamätá, či vtedy pri poškodenom videl obžalovaného. Potom si pamätá, že poškodeného odtiaľ vyviedol vyhadzovač. Na druhý deň mu volal poškodený a pýtal sa ho, ako sa volá chlap, ktorý tam bol a robil na O., na čo mu svedok uviedol meno obžalovaného. Nevie, či sa nasledujúci deň stretol s poškodeným aj osobne, vie však, že mu poškodený volal.

Svedok V. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v predmetný večer robil vyhadzovača v bare U.. Keď poškodený prišiel do baru, prechádzal cez neho a bolo na ňom vidno, že je pod vplyvom alkoholu - bolo to vidieť na mimike, na chôdzi, nakoľko ale nerobil problémy, tak ho pustil. Následne videl, že vznikol konflikt medzi poškodeným a ďalšími dvomi osobami pri bare, pretože poškodený tým osobám rozliat nápoje. Uvedená situácia sa však ukludnila, a preto sa svedok vrátil naspäť pri dvere. Obžalovaný s O. prišli do U. až po poškodenom. On (svedok) bol následne stále pri dverách a pri samotný bar prišiel až keď sa už poškodený zdvíhal zo zeme. Prišiel tam z dôvodu, že počul, že tam je nejaký hluk. Vtedy ako sa poškodený zdvíhal zo zeme, nad ním stálo 6 ľudí, nevie ale kto to bol. Vtedy, keď sa poškodený z tej zeme zdvíhal, tak obžalovaný stál pri bare, boli to asi 2 metre vzdialenosti. Následne svedok vyviedol poškodeného von z baru z dôvodu, aby ho tam ďalej nedobili, pretože on (svedok) nevedel, čo sa tam stalo, či poškodeného niekto napadol a podobne. Následne sa situácia v bare ukludnila. Svedok zároveň uviedol, že ako vyvádzal poškodeného z baru, nevyšmol si na ňom žiadne zranenie a nebola tam ani žiadna krv. Poškodený bol otrášený, nikto za ním ale von nevybehol, ani sa už na neho nikto nepýtal. Obžalovaného pozná nejaké 2 roky, nakoľko obžalovaný pracuje v pivárni u U., kde svedok chodil ako zákazník.

Svedok Q.. Q. O. uviedol, že v ten deň boli s obžalovaným v bare U., pričom po príchode boli priamo pri bare - obžalovaný stál po jeho pravej strane a vedľa svedka sedel na barovej stoličke poškodený. Obžalovaný s poškodeným sa tam začali slovne doťahovať, začala tam medzi nimi nejaká slovná výmena a bolo vidieť, že sa poznajú. Svedok však uviedol, že nevedel, o čom sa tam presne doťahovali, on poškodeného nepoznal a nevedel, kto to je. Počas toho slovného konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným sa svedok nachádzal medzi nimi, čiže oni sa takto dohadovali cez neho a medzi nimi mohlo byť tak 1,5-2 metre. V tom čase však bolo okolo baru veľa ľudí, mohlo ich tam byť 40-50. Keď sa obžalovaný s poškodeným začali takto doťahovať, svedok odviezol obžalovaného do inej časti baru a následne mu svedok W., ktorý tam robil vyhadzovača a ktorého svedok pozná, povedal, že poškodeného vyviedol von z baru. Keď naposledy videl poškodeného v bare U., tak sedel na barovej stoličke a nevyšmol si na ňom žiadne zranenia. Nevidel žiadny fyzický konflikt, ani fyzický kontakt, medzi obžalovaným a poškodeným.

Zo znaleckého posudku MUDr. Q. V., znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia č. 132/20 ako aj z výsluchu menovaného znalca na hlavnom pojednávaní vyplýva, že poškodený utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre bez prejavov vegetatívnej symptomatológie, zlomeninu nosových kostí s odreninou kože bez posunu kostných úlomkov, pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej strany hrudnej steny bez úrazových zmien na kostnom skelete a pomliaždenie tkanív ľavého ramena. Podľa znalca sa v mechanizme vzniku zranenia mohol uplatniť úder vedený napríklad nohou útočníka oblasťou kolena do oblasti hlavy - tváre a nosa poškodeného. Intenzita pôsobiacej sily pri vzniku zlomeniny nosa bola slabá až stredne silná. Dané zranenie bolo podľa znalca možné spôsobiť jedným úderom o slabej až stredne silnej intenzite vedeného úderu. Ďalej znalec konštatoval, že pri kontrole na chirurgickej ambulancii poškodený uvádzal i zranenie v oblasti ľavej strany hrudníka a ľavého ramena. Ku vzniku tohto zranenia sa ale bližšie poškodený nevyjadril. Podľa znalca k predmetnému zraneniu (hrudníka, ramena) došlo taktiež priamym pôsobením tvrdého tupého predmetu, pričom sa mohlo jednať aj o náraz danými oblasťami do takého predmetu - pád na zem, náraz do nábytku, steny a podobne, alebo i úder tvrdým tupým predmetom do daných oblastí, intenzita pôsobiacej sily pri vzniku týchto zranení bola slabá.

Znalec zároveň uviedol, že nebolo však možné súčasne spôsobiť i zranenie hrudníka a ľavého ramena, ktoré je popisované v zdravotnej dokumentácii jedným úderom nohou - kolenom do tváre. K zraneniu týchto častí tela (hrudníka a ramena) tak došlo buď následne, alebo bol vedený ešte ďalší 1-2 údery do oblasti ramena a hrudníka.

Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranenia v oblasti tváre poškodeného, zranenie mohlo vzniknúť tak ako ho popisoval poškodený, teda pri priamom fyzickom incidente, pričom najčastejšie k tomuto zraneniu dochádza pri údere pästou alebo napríklad tzv. hlavičkou a rovnako toto zranenie je možné spôsobiť aj kopnutím kolenom.

Znalec zároveň nevytlúčil, že zlomeninu nosa je možné spôsobiť resp. že táto môže vzniknúť aj pádom na nejaký tvrdý povrch napríklad na zem, čo je však zriedkavejšie.

V tomto prípade bola u poškodeného zistená zlomenina nosa, pričom v popise zranenia od ošetrojúceho lekára bolo zaznamenané aj poškodenie kožného krytu - odrenina kože. Odrenina môže vzniknúť aj pri kopnutí kolenom, pretože zvyčajne má útočník oblečené nohavice aj samotná látka môže spôsobiť odreninu kože.

Zlomenina nosa je v zásade vždy sprevádzaná krvácaním z nosa, znalec sám sa v praxi nestretol s tým, aby okamžite po takejto zlomenine nenastalo krvácanie. Ak samotný znalec však poukázal na to, že v správach o ošetrení poškodeného takéto krvácanie nie je uvedené, pričom z listín vyplýva, že poškodený išiel na ošetrenie pomerne rýchlo po vzniku poranení, čiže ošetrojúci lekár by to krvácanie podľa znalca mal zistiť. Zároveň znalec trval na tom, že uvedeným miernym úderom - kopnutím kolenom do oblasti tváre nebolo možné súčasne spôsobiť i zranenie hrudníka a ľavého ramena, ktoré je popisované následne v zdravotnej dokumentácii. Teoreticky bol možný vznik tohto zranenia, ak by bol poškodený po tom kopnutí kolenom odsotený a padol by na zem, alebo by narazil na nábytok a podobne alebo ak by boli vedené ešte 1-2 ďalšie údery do oblasti ramena a hrudníka.

Zo zápisnice o rekognícii zo dňa 17.09.2020 vyplýva, že poškodený na predložených fotoalbumoch označil ako osobu páchatela obžalovaného.

Z lekárskej správy z urgentného príjmu Nemocnice I. zo dňa 25.07.2020 (č.l. 109) vyplýva, že pri ošetrení poškodeného dňa 25.07.2020 bola zistená zlomenina nosových kostí, pričom o pôvode a spôsobe zranenia poškodený uviedol, že bol napadnutý - zbitý, udretý kolenom do nosa. Podľa vyjadrenia ošetrojúceho lekára zranenie mohlo byť spôsobené tak, ako uviedol pacient a ako predpokladaná doba liečenia je v tejto lekárskej správe uvedená doba 7-14 dní so špecifikáciou, že sa jedná o úraz ľahký.

Z predloženého potvrdenia o práceneschopnosti vyplýva, že poškodený bol práceneschopný od 27.07.2020 do 16.08.2020.

Zo správy ošetrojúceho lekára MUDr. B. B. zo dňa 27.07.2020 (č.l. 112) vyplýva, že menovaný lekár rovnako konštatoval zlomeninu nosa a z lekárskej správy z vyšetrenia u MUDr. H. X. - chirurga zo dňa 28.07.2020 (č.l.112) vyplýva, že okrem zlomeniny nosných kostí poškodený uviedol u tohto lekára aj bolesti ramena vľavo a oblasti prsníka vľavo.

V evidencii priestupkov má obžalovaný za obdobie od 18.06.2016 do 27.02.2021 evidované 3 priestupky, z toho 2 na úseku cestnej premávky, ktoré boli riešené uložením pokút vo výške 200 eur a zákazom činnosti v trvaní 6 mesiacov a uložením blokovvej pokuty vo výške 100 eur a 1 priestupok zo dňa 02.09.2018 bol priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb., kedy obžalovaný fyzicky napadol inú osobu, ktorú udrel pravou rukou do tvárovej časti hlavy konkrétne nosa, čím mu nespôsobil zranenie vyžadujúce si lekárske ošetrenie.

V odpise registra trestov má obžalovaný jeden záznam a to trestný rozkaz Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 0T/39/2021 zo dňa 16.07.2021 právoplatný dňa 11.08.2021, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby v trvaní 2 roky ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky.

Po vykonanom dokazovaní súd vyhodnotil všetky dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku, podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, a dospel záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie je zrejmé, že existujú dôvodné pochybnosti, že skutok pre ktorý bola podaná obžaloba sa stal tak, ako bol žalovaný resp. nebolo možné prijať jednoznačný záver o tom, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý mu je kladený za vinu, preto ho súd spod podanej obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že konaním obžalovaného došlo k naplneniu skutkovej podstaty prečinu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Na preukázanie viny obžalovaného, musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru. Inak povedané výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, čo však podľa názoru súdu v prejednávanej príhode splnené nebolo, vzhľadom

na vyššie uvedené odôvodnenie. Judikatúra vyžaduje, aby súd svoje rozhodnutie o vine oprel o jednoznačne zistené fakty, a nielen o pravdepodobnosť. Nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, stačí len pochybnosť o tom, či sa stal a tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voliť tú, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia (R 46/1963).

Obžalovaný spáchanie skutku poprel, pričom zo spáchania skutku ho priamo usvedčovala iba výpoveď poškodeného ako z prípravného konania, tak aj z hlavného pojednávania. V danom prípade má súd za to, že výpovede obžalovaného a poškodeného sú z dôkazného hľadiska rovnocenné, pričom pre uznanie viny obžalovaného by teda bolo potrebné, aby k výpovedi poškodeného pristúpili ďalšie priame resp. aspoň i nepriame dôkazy, spôsobilé vylúčiť pochybnosti o spáchaní skutku obžalovaným, čo sa však v uvedenom prípade nestalo. Takýmto dôkazom nemôže byť ani výsluch ostatných svedkov, pretože títo sa jednoznačne vyjadrili, že nevideli žiaden fyzický konflikt medzi obžalovaným a poškodeným. Svedok O. potvrdil iba to, že prebiehala nejaká slovná výmena obžalovaným a poškodeným, čo však tomuto nasvedčuje k vyjadreniu obžalovaného o tom, že s poškodeným sa poznali z minulosti a v minulosti aj mali medzi sebou konflikt a trestné oznámenie zo strany poškodeného berie ako pomstu za ten predchádzajúci konflikt. Poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že si nepamätá žiaden konflikt s obžalovaným v minulosti.

Zároveň súd poukazuje na rozpor vo výpovedi obžalovaného a svedkov W. a O., nakoľko poškodený uviedol, že z baru odišiel sám, pričom obaja menovaní svedkovia na hlavnom pojednávaní vypovedali, že poškodeného z baru vyviedol práve svedok W..

Zároveň obžalovaný tvrdil, že v čase napadnutia obžalovaným za ním stál svedok W. a preto sa nemal kam uhnúť. Avšak svedok W. uviedol, že on k baru prišiel až keď sa už obžalovaný zdvíhal zo zeme. Fyzický útok obžalovaného na poškodeného nepotvrdil ani jeden z vypočutých svedkov, pritom výpoveď svedka O. dokonca takýto útok vylučuje.

Zo znaleckého posudku ako aj z predložených lekárskejších správ vyplýva, že pri predmetnom incidente mal poškodený utpieť zlomeninu nosa, avšak ani jeden zo svedkov nepotvrdil, že by si na mieste incidentu všimli nejaké stopy po útoku, dokonca ani krv a svedok W., ktorý uviedol, že následne vyviedol poškodeného z baru U., rovnako výslovne uviedol, že si nevšimol na poškodenom žiadne zranenie ani krv. V tomto smere potom súd musel prihliadnuť na vyjadrenie znalca aj na hlavnom pojednávaní, ktorý uviedol, že zlomenina nosa je sprevádzaná krvácaním, ktoré krvácanie sa spúšťa ihneď po utrpení tohto zranenia. Samotný znalec sa v praxi nestretol s tým, aby toto zranenie vzniklo bez krvácania. Zároveň znalec vylúčil, že by bolo možné jedným úderom resp. jedným kopnutím kolenom do oblasti hlavy / tváre poškodenému mu zároveň spôsobiť aj zranenie hrudníka ľavého ramena. V tejto časti súd poukazuje aj na výpoveď samotného poškodeného, ktorý uviedol, že po útoku zo strany obžalovaného ho mal bokom stiahnuť ešte jeden pevnejší chlap. Znalecký posudok tak sám o sebe žiadnym spôsobom nepreukazuje pravdivosť skutkového deja ako ho opisuje poškodený resp. obžaloba, pretože znalec sa vyjadroval iba k možnému mechanizmu vzniku daného zranenia, popisu a následku zranenia, pričom znalec zároveň nevylúčil, že k vzniku tohto zranenia mohlo dôjsť aj iným spôsobom napríklad pádom na zem resp. nábytok či iný tvrdý povrch. Zároveň treba uviesť, že úlohou znalca nie je vykonávať hodnotenie dôkazov a riešiť právne otázky, nakoľko znalec môže svoj posudok založiť len na skutkovom stave, ktorý bol objasnený dôkazmi vykonanými orgánmi činnými v trestnom konaní, či súdom v zmysle Trestného poriadku.

V zmysle ustálenej judikatúry, ak má slúžiť výpoveď poškodeného (svedka) ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

Súd konštatuje, že výpoveď poškodeného nebola po vykonanom dokazovaní bez pochybností podporená žiadnym ďalším priamym ani nepriamym dôkazom vrátane znaleckého posudku.

Rešpektujúc preto zásadu prezumpcie nevinu uvedenú v § 2 odsek 4 Trestného poriadku, vychádzajúcu z pravidla „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“, z ktorého vyplýva pre súd povinnosť rozhodnúť v prospech obvineného, ak zostanú dôvodné pochybnosti o niektorej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, ako aj s poukazom na ďalšie pravidlo, v zmysle ktorého nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina (ktorú obvinený

nie je v konečnom dôsledku ani povinný dokazovať), súd obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písmeno a) Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že sa stal skutok uvedený v obžalobe.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.